

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 707/2008

z dnia 24 lipca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 952/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 50 ust. 1 w powiązaniu z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Może zaistnieć sytuacja, że cukier biały wyprodukowany przez dane przedsiębiorstwo w danym roku gospodarczym jest poddawany dalszemu przetwarzaniu na cukier biały spełniający określone wymogi. Na mocy art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 ⁽³⁾ produkcja cukru jest wyrażona jako łączna ilość białego cukru wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwo w danym roku gospodarczym. Aby zapobiec podwójnemu liczeniu, niezbędne jest wyłączenie z tej produkcji cukru białego uzyskanego w wyniku dalszego przetworzenia.
- (2) Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 przewiduje dwie metody oznaczania zawartości cukru w syropach w zależności od tego, czy są to syropy uznane za półprodukty, czy nieuznane za półprodukty. Uznając, że jedna z tych metod jest przestarzała należy w celu uproszczenia odwoływać się do drugiej metody opartej na zawartości cukru ekstraktywnego. Jednak w szczególnym przypadku syropów z cukru inwertowanego niezbędne jest odwołanie się do metody wysokosprawnej chromatografii cieczowej, która z technicznego punktu widzenia jest jedyną możliwą metodą. Na koniec, mając na uwadze uwzględnienie postępu technicznego, właściwe jest, aby do celów oznaczania zawartości suchej

masy wymienić jedynie metodę refraktometryczną. Zmiany powinny obowiązywać od dnia 1 października 2008 r., tak aby zapewnić respektowanie uzasadnionych oczekiwań producentów cukru.

- (3) Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 określa produkcję przedsiębiorstw do celów wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, w szczególnym przypadku, gdy jedno przedsiębiorstwo zleca na zewnątrz produkcję innemu. Uważa się tę zleconą produkcję za produkcję zleceniodawcy pod pewnymi warunkami, włączając w to przypadek, gdy łączna produkcja cukru przetwórcy i zleceniodawcy jest większa od sumy ich kwot. Taki warunek został dostosowany przy uwzględnieniu wycofania prewencyjnego, ustalonego w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, tak aby odnosił się on do sumy progów wycofań prewencyjnych przetwórcy i zleceniodawcy, a nie do sumy kwot. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 290/2007 z dnia 16 marca 2007 r., ustanawiające w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 współczynnik procentowy, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ⁽⁴⁾, wprowadziło próg wycofania prewencyjnego w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2007 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2006 ⁽⁵⁾ zawiera przepis umożliwiający Komisji podjęcie w każdym roku decyzji w sprawie ewentualnego progu wycofania prewencyjnego. Zachodzi zatem konieczność zmiany warunku zlecenia na zewnątrz, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 952/2006, tak aby odnosił się on do sumy progów wycofań prewencyjnych przetwórcy i zleceniodawcy, a nie do sumy kwot.
- (4) Niezbędne jest umożliwienie wzajemnej pomocy pomiędzy państwami członkowskimi w celu zapewnienia skutecznych kontroli.
- (5) Preferencyjny przywóz cukru do Wspólnoty z krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku oraz z krajów najsłabiej rozwiniętych będzie się stopniowo zwiększać począwszy od dnia 1 października 2009 r. Oczekuje się, że do roku 2012 przywóz ten pokryje ponad 25 % zapotrzebowania na cukier we Wspólnocie. W systemie informacji o cenach należy zatem uwzględnić ceny i ilości cukru surowego i cukru białego przywożonego z tych krajów, znajdujące się w chwili obecnej w bazie danych Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007, (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008, (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 551/2007, (Dz.U. L 131 z 23.5.2007, s. 7).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 20. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1263/2007, (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 15).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1.

- (6) Przekazywanie cen cukru do systemu rejestrowania cen ma miejsce w ramach systemu przejściowego, obejmującego kwartalne przekazy ze strony zatwierdzonych podmiotów do Komisji. Opracowano ostateczny i skomputeryzowany system przekazywania. System ten umożliwi comiesięczne przekazanie przez zatwierzone podmioty cen do państwa członkowskiego, po czym nastąpi przekazanie przez państwa członkowskie średnich cen krajowych do Komisji. Przepisy odnoszące się do ostatecznego systemu powinny zastąpić przepisy odnoszące się do systemu przejściowego.
- (7) Od dnia 1 października 2008 r. rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 zastąpi rozporządzenie (WE) nr 318/2006. Artykuł 50 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że Komisja ustanawia wspomniane zasady w przepisach wykonawczych, zamiast przenosić załącznik II zamieszczony w rozporządzeniu (WE) nr 318/2006 dotyczącym warunków zakupu buraków do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku. Zasady uwzględnione obecnie w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 powinno się w związku z tym dodać do rozporządzenia (WE) nr 952/2006.
- (8) Wspólnotowe zapasy na koniec każdego roku gospodarczego są istotne dla dokonania oceny sytuacji na rynku cukru w kontekście ewentualnych decyzji w zakresie zarządzania rynkiem, w szczególności wycofania. W niektórych fabrykach przetwarzanie cukru na nowy rok gospodarczy rozpoczyna się latem, a nowa produkcja zwiększa zapasy producentów cukru na koniec miesiąca. Aby poznać dokładne zapasy wspólnotowe na koniec roku gospodarczego, niezbędne jest, aby zatwierdzeni producenci cukru oraz państwa członkowskie podały do wiadomości, w odniesieniu do lipca, sierpnia i września, tę część swoich zasobów na koniec miesiąca, która pochodzi z produkcji na kolejny rok gospodarczy.
- (9) Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje, że dopłata na prywatne przechowywanie cukru białego mogą otrzymać producenci cukru, którym przydzielono kwoty, na podstawie tendencji cen rynkowych odzwierciedlonych w zarejestrowanych cenach rynkowych. W celu umożliwienia wprowadzenia systemu dopłat w szybkim trybie i w wymaganym czasie, do rozporządzenia (WE) nr 952/2006 należy dodać szczególne zasady stosowania systemu prywatnego przechowywania.
- (10) Dopłatę do prywatnego przechowywania cukru białego należy określać w ramach procedury przetargowej, aby jak najefektywniej wykorzystać dostępne zasoby oraz zwiększyć przejrzystość i konkurencję między producentami.
- (11) Obowiązkowy okres przechowywania jest ograniczony do dnia 31 października 2008 r., dlatego też nie należy składać ofert po dniu 31 lipca 2008 r., tak by uniknąć dopłaty w odniesieniu do okresu przechowywania krótszego niż 3 miesiące, uważanego za niewystarczający do wywarcia wpływu na ceny rynkowe.
- (12) Procedura przetargowa powinna zostać otwarta w sytuacji, gdy średnie ceny wspólnotowe cukru białego są niższe od ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzymają się na tym poziomie. Właściwe jest ustalenie progu ceny rynkowej, poniżej którego uznaje się, że dopłata do prywatnego przechowywania staje się niezbędna. Należy określić próg średniej ceny wspólnotowej w wysokości 85 % ceny referencyjnej.
- (13) Proces restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie doprowadził do powstania zróżnicowania regionalnego, tworząc regiony z nadwyżką (wynikającą z produkcji lokalnej lub przywozu) i regiony deficytowe. Oczekuje się, że regiony z nadwyżką ulegną presji wyrażonej spadkiem cen na poziomie producentów, spowodowanej nadmierną podażą lokalną przewyższającą lokalny popyt. Natomiast w regionach deficytowych powinny utrzymać się stabilniejsze ceny na poziomie producentów, ze względu na niedobór lokalnej podaży w stosunku do lokalnego popytu. Średnia cena wspólnotowa nie odzwierciedli w pełni spadku cen w niektórych państwach członkowskich. Konieczne jest w związku z tym umożliwienie otwarcia procedury przetargowej ograniczonej do tych państw członkowskich, w których średnie ceny krajowe spadają poniżej 80 % ceny referencyjnej.
- (14) Niezbędne jest określenie wymogów dotyczących cukru białego kwalifikującego się do dopłaty do prywatnego przechowywania.
- (15) Oferty powinny zawierać wszelkie informacje niezbędne do dokonania ich oceny, a ponadto należy zapewnić łączność pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją.
- (16) Na podstawie otrzymanych ofert można ustalić maksymalną kwotę dopłaty. Może jednak dojść do sytuacji, gdy żadna z otrzymanych ofert nie może być zaakceptowana.
- (17) Powinno się wyszczególnić informacje niezbędne do zawarcia umowy na przechowywanie, jak również daty rozpoczęcia i zakończenia okresu przechowywania objętego umową oraz wynikające z umowy zobowiązania producenta cukru.
- (18) Zabezpieczenie powinno gwarantować, że ilości oferowane i ewentualnie przyjęte są przechowywane zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym powinno się przyjąć przepisy dotyczące zwalniania i przypadku zabezpieczenia wniesionego zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52).

- (19) W świetle rozwoju sytuacji rynkowej w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego oraz prognoz na kolejny rok gospodarczy, Komisja może zapewnić umawiającym się stronom możliwość zbycia cukru objętego umowami przed zakończeniem przewidzianego umową okresu przechowywania.
- (20) Aby zapewnić właściwe zarządzanie systemem, niezbędne jest określenie warunków, w jakich może być przyznana zaliczka, dostosowania dopłaty w przypadkach, gdy ilość przewidziana umową nie jest całkowicie przestrzegana, kontroli zgodności z uprawnieniem do dopłaty, ewentualnych sankcji oraz informacji, jakie mają być przekazane do wiadomości Komisji przez państwa członkowskie.
- (21) Rozdział maksymalnej ilości 600 000 ton w ramach skupu interwencyjnego, ustalonej w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, należy dostosować do roku gospodarczego 2007/2008 w celu uwzględnienia zmian kwot w poszczególnych państwach członkowskich oraz przystąpienia Bułgarii i Rumunii.
- (22) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru oraz Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,
- b) ilości cukru białego wyprodukowane z cukru białego, cukru surowego, syropów lub okruszyn cukru, które nie zostały wyprodukowane podczas tego samego roku gospodarczego, w którym został wytworzony dany cukier biały;”;
- (ii) litera e) otrzymuje brzmienie:
- „e) ilości cukru białego lub surowego przetworzone na cukier biały w czasie danego roku gospodarczego w przedsiębiorstwie, które je wyprodukowało;”;
- b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) litery d) i e) otrzymują brzmienie:
- „d) w przypadku syropów, na podstawie zawartości cukru ekstraktywnego określonej zgodnie z ust. 5 i 6;
- e) w przypadku syropów z cukru inwertowanego, na podstawie zawartości cukru określonej zgodnie z metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej.”;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 952/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006, w szczególności w odniesieniu do określenia produkcji, zatwierdzania producentów i zakładów rafinacyjnych, systemu cen i kwot, warunków zakupu i sprzedaży cukru interwencyjnego oraz prywatnego przechowywania w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008.”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) litery a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) ilości cukru białego wyprodukowane z cukru białego, cukru surowego lub syropów, które nie zostały wyprodukowane w przedsiębiorstwie, w którym wytworzono dany cukier biały;

- c) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Stopień czystości syropów oblicza się dzieląc łączną zawartość cukru przez zawartość suchej masy i mnożąc wynik przez 100. Zawartość suchej masy określa się za pomocą refraktometrii.”;

- d) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Zawartość cukru ekstraktywnego oblicza się przez odjęcie od stopnia polaryzacji odnośnego syropu różnicy między zawartością suchej masy a stopniem polaryzacji tego syropu, pomnożonej przez 1,70.

Jednakże zawartość cukru powstałego z ekstrakcji może być ustalona, na cały rok gospodarczy, na podstawie rzeczywistego uzysku syropów.”;

- 3) w art. 6 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) łączna produkcja cukru przetwórcy i zlecniodawcy przewyższa sumę ich kwot; lub

- (i) w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, sumę ustalonych dla nich progów zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 (*);

(ii) w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, sumę ustalonych dla nich progów zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 290/2007 (**);

(iii) począwszy od roku gospodarczego 2008/2009, sumę ustalonych dla nich progów zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 318/2006 lub, w stosownych przypadkach, z art. 19a ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 89 z 28.3.2006, s. 11.

(**) Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 20.”;

4) w art. 10 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Państwa członkowskie pomagają sobie wzajemnie w celu zapewnienia skutecznych kontroli oraz zapewnienia autentyczności składanych dokumentów lub dokładności wymienianych danych.”;

5) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Informacje dodatkowe

Oprócz przekazywania informacji dotyczących cen, zebranych na poziomie Wspólnoty zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia, Komisja informuje Komitet Zarządzający ds. Cukru także o cenach i ilościach cukru surowego i cukru białego przywożonego z krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku w ramach uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (*) oraz z krajów najslabiej rozwiniętych wymienionych w kolumnie D załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 (**) na podstawie zgłoszeń celnych i na podstawie danych znajdujących się w bazie danych Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich.

(*) Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

(**) Dz.U. L 169 z 30.6.2005, s. 1.”;

6) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Przepisy końcowe w sprawie przekazywania danych dotyczących cen

Każde przedsiębiorstwo podlegające zobowiązaniu ustanowionemu w art. 13 przekazuje przed 15. dniem każdego

miesiąca informacje ustalone zgodnie z art. 13 ust. 1 państwu członkowskiemu, przez które zostało zatwierdzone. Pierwszą informację do państwa członkowskiego przekazuje się przed dniem 15 sierpnia 2008 r. i dotyczy ona danych ustalonych w maju i czerwcu 2008 r.

Przed zakończeniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie przekazuje Komisji średnie wartości cen zebranych na szczeblu krajowym, jak również łączne stosowne ilości oraz odchylenia standardowe. Średnie wartości i odchylenia standardowe są ważone względem ilości przekazanych przez przedsiębiorstwa na mocy poprzedniego ustępu.

Odbiór, przetwarzanie i przechowywanie danych są dokonywane przez państwa członkowskie oraz Komisję w sposób gwarantujący ich odpowiednią poufność.

Na podstawie zwykłego wniosku skierowanego do państwa członkowskiego Komisja może mieć dostęp do poszczególnych danych przesłanych przez zatwierdzone podmioty zgodnie z art. 13 ust. 1.

Inne podmioty działające na rynku cukru, w szczególności kupujący, mogą przekazywać Komisji średnią cenę cukru, ustaloną zgodnie z art. 13. Podmioty te podają swoje nazwisko, nazwę przedsiębiorstwa oraz adres.”;

7) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Warunki zakupu buraków

Porozumienia branżowe i umowy dostawy określone w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 są zgodne z warunkami zakupu ustanowionymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.”;

8) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed 20. dniem każdego miesiąca każdy zatwierdzony producent cukru lub zakład rafinacyjny powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym odbywa się produkcja lub rafinacja, o ogólnej ilości cukrów i syropów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a)–d), wyrażonej jako cukier biały:

a) będących w jego posiadaniu lub objętych gwarancją; oraz

b) przechowywanych w swobodnym obrocie na terytorium Wspólnoty na koniec poprzedniego miesiąca.

Wspomniane ilości są podawane w rozbiciu na:

- a) cukier wyprodukowany przez dane przedsiębiorstwo, z podaniem ilości cukru w ramach kwoty, poza kwotą, przeniesionych lub wycofanych, zgodnie z art. 14 lub art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Ponadto w ilościach cukru kwotowego na koniec lipca, sierpnia i września określa się ilość, która pochodzi z produkcji w ramach kolejnego roku gospodarczego;
 - b) inne rodzaje cukru.”;
- 9) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 3 słowo „załącznik” jest zastąpione słowami „załącznik I”;
 - b) w ust. 4 akapit pierwszy i drugie słowo „załącznik” jest zastąpione słowami „załącznik I”;
- 10) po art. 57 dodaje się rozdział VIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIa

PRYWATNE PRZECHOWYWANIE W ODNIESIENIU DO ROKU GOSPODARCZEGO 2007/2008

Artykuł 57a

Procedura przetargowa

W celu ustalenia dopłaty przyznawanej z tytułu wykonania umów na prywatne przechowywanie cukru białego Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 39 ust. 2 rozporządzenia nr 318/2006, otworzyć procedurę przetargową na czas ograniczony rozporządzeniem Komisji, dalej zwanym »rozporządzeniem otwierającym procedurę przetargową«.

Artykuł 57b

Otwarcie procedury przetargowej

1. Rozporządzenie otwierające procedurę przetargową może być przyjęte do dnia 31 lipca 2008 r.

2. Decyzja o otwarciu procedury przetargowej może zostać podjęta w odniesieniu do cukru przechowywanego lub tego, który ma być przechowywany, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) średnia cena wspólnotowa cukru białego, zarejestrowana w systemie sprawozdawczości cenowej, jest niższa od 85 % ceny referencyjnej; oraz

- b) zarejestrowane średnie ceny cukru białego prawdopodobnie utrzymają się na tym poziomie lub poniżej niego w zależności od sytuacji rynkowej, przy uwzględnieniu spodziewanych skutków mechanizmu zarządzania rynkiem, a zwłaszcza wycofania.

3. Otwarcie procedury przetargowej może być ograniczone do cukru przechowywanego lub tego, który ma być przechowywany przez producentów cukru zatwierdzonych w państwie członkowskim, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) średnia cena wspólnotowa cukru białego, zarejestrowana w systemie sprawozdawczości cenowej, jest niższa od ceny referencyjnej; oraz

- b) w danym państwie członkowskim średnia cena cukru białego, zarejestrowana w systemie sprawozdawczości cenowej, jest niższa od 80 % ceny referencyjnej.

4. Rozporządzenie otwierające procedurę przetargową zawiera następujące informacje:

- a) okres objęty przetargiem («okres przetargowy») oraz różne podokresy, w których można składać oferty;

- b) termin rozpoczęcia i upływu składania ofert;

- c) w przypadku, gdy zastosowanie ma ust. 3, państwa członkowskie, w których cukier jest przechowywany lub będzie przechowywany;

- d) w stosownych przypadkach całkowita ilość objęta procedurą przetargową, w miarę możliwości w podziale na państwa członkowskie, gdy zastosowanie ma ust. 3;

- e) okres przechowywania zgodnie z art. 57j;

- f) minimalna ilość, jaką musi obejmować każda oferta;

- g) kwota zabezpieczenia na jednostkę;

- h) właściwy organ państwa członkowskiego, do którego należy przesyłać oferty.

5. Zaproszenia do składania ofert na czas ograniczony mogą być zamykane przed zakończeniem okresu przetargowego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 57c

Wymagania dotyczące cukru

Cukier, w odniesieniu do którego składana jest oferta, spełnia następujące warunki:

- a) jest to cukier biały w postaci krystalicznej luzem lub w dużych workach (800 kg lub więcej) lub w workach 50 kg;
- b) został wyprodukowany w ramach kwoty w roku gospodarczym, w którym oferta jest składana, z wyjątkiem cukru białego wycofanego, przeniesionego lub przechowywanego w ramach interwencji publicznej;
- c) jest solidnej i dobrej jakości handlowej, w stanie sypkim, o wilgotności nieprzekraczającej 0,06 %.

Artykuł 57d

Składanie ofert

1. Oferty składane są przez zatwierdzonych producentów cukru, określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), którzy mają siedzibę i są zarejestrowani do celów podatku VAT we Wspólnocie.

2. Każda oferta składana jest do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym będzie miało miejsce przechowywanie. W przypadku, gdy otwarcie procedury przetargowej ograniczone jest do jednego lub kilku państw członkowskich zgodnie z art. 57b ust. 3, oferty składane są jedynie w stosownych państwach członkowskich.

3. Oferty można składać drogą elektroniczną przy użyciu metody udostępnionej podmiotom przez dane państwo członkowskie. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby oferty składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*). We wszystkich innych przypadkach właściwe organy wymagają podpisu elektronicznego gwarantującego równoważne zabezpieczenia w odniesieniu do funkcjonalności właściwych podpisowi poprzez stosowanie takich samych zasad i warunków, jak te określone w przepisach Komisji dotyczących dokumentów elektronicznych i cyfrowych, ustanowionych decyzją Komisji 2004/563/WE, Euratom (**), oraz w przepisach wykonawczych do niej.

4. Oferta jest ważna w przypadku spełnienia następujących warunków:

- a) zawiera odniesienie do rozporządzenia otwierającego procedurę przetargową oraz datę zakończenia podokresu składania ofert;
- b) zawiera dane identyfikacyjne oferenta: nazwę, adres i numer rejestracyjny VAT;
- c) określa ilość objętą ofertą;
- d) określa kwotę oferowanej dopłaty na każdy dzień i na tonę, wyrażoną w euro i centach;
- e) oferent złożył zabezpieczenie przed końcem podokresu składania ofert, zgodnie z przepisami tytułu III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, oraz dostarczył na to dowód w tym samym okresie;
- f) nie zawiera żadnych innych warunków wprowadzonych przez oferenta poza warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu otwierającym procedurę przetargową;
- g) została sporządzona w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym została złożona.

5. Po złożeniu, oferty nie podlegają wycofaniu ani zmianie.

6. Uznaje się, że zatwierdzony producent cukru, który składa ofertę, jest świadomy przepisów mających zastosowanie zgodnie z procedurą przetargową oraz że je zaakceptował.

Artykuł 57e

Rozpatrywanie ofert

1. Właściwe organy państw członkowskich rozpatrują oferty na podstawie elementów wskazanych w art. 57d ust. 4 i decydują o ważności ofert.

2. Osoby upoważnione do przyjmowania i rozpatrywania ofert są zobowiązane do nieujawniania osobom nieupoważnionym żadnych szczegółów z nimi związanych.

3. W przypadku nieważnej oferty właściwe organy państw członkowskich informują o tym oferenta.

Artykuł 57f

Powiadamianie Komisji o ofertach

1. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o wszystkich ważnych ofertach.

2. Powiadomienia nie zawierają danych, o których mowa w art. 57d ust. 4 lit. b).

3. Powiadomienia przekazywane są drogą elektroniczną przy użyciu metody wskazanej państwom członkowskim przez Komisję, w określonym terminie ustalonym rozporządzeniem Komisji otwierającym procedurę przetargową.

Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych przez Komisję państwom członkowskim.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o braku ofert w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 57g

Decyzja podejmowana na podstawie ofert

1. Na podstawie ofert, o których powiadomiono zgodnie z art. 57f ust. 3, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006:

a) o nieustaleniu maksymalnej kwoty dopłaty; lub

b) o ustaleniu maksymalnej kwoty dopłaty.

2. W przypadku ofert złożonych na poziomie maksymalnej dopłaty, jeżeli ma zastosowanie art. 57b ust. 4 lit. d), Komisja ustala współczynnik mający zastosowanie do przydzielania oferowanych ilości.

W drodze odstępstwa od art. 57d ust. 5 oferent, w odniesieniu do którego ma zastosowanie tego rodzaju współczynnik, może podjąć decyzję o wycofaniu swojej oferty.

3. Decyzja w sprawie dopłaty do prywatnego przechowywania jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 57h

Indywidualne decyzje w sprawie ofert

1. W przypadku ustalenia maksymalnej kwoty dopłaty zgodnie z art. 57g ust. 1 lit. b), właściwe organy państw członkowskich akceptują oferty, o których powiadomiono zgodnie z art. 57f, równe maksymalnej kwocie lub od niej niższe, bez uszczerbku dla art. 57g ust. 2. Odrzuca się wszystkie inne oferty.

2. W przypadku nieustalenia maksymalnej kwoty odrzuca się wszystkie oferty.

3. Właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, po opublikowaniu decyzji Komisji w sprawie dopłaty, określonej w art. 57g ust. 1, a także powiadamiają oferentów o wynikach ich uczestnictwa w terminie trzech dni roboczych po opublikowaniu.

4. Prawa i obowiązki oferenta, którego oferta została zaakceptowana, nie są przenaszalne.

Artykuł 57i

Informacje dotyczące miejsca przechowywania

W terminie 5 dni roboczych po przyjęciu powiadomienia ze strony państwa członkowskiego oferent, którego oferta została zaakceptowana, wysyła do właściwego organu państwa członkowskiego:

a) adres miejsca lub miejsc przechowywania oraz, w przypadku każdego miejsca przechowywania, dokładną lokalizację silosów lub partii wraz z odpowiednimi ilościami;

b) jedną z następujących pozycji:

(i) potwierdzenie, że ilości objęte przetargiem znajdują się już w miejscu przechowywania zgodnie z warunkami określonymi w art. 57k lit. c); lub

(ii) datę wprowadzenia do składu każdej z partii, które jeszcze się tam nie znajdują, a także ramy czasowe niezbędne dla umieszczenia w składzie ilości objętej umową zgodnie z warunkami określonymi w art. 57k lit. c). Oferent, którego oferta została zaakceptowana, określa w odniesieniu do każdej partii miejsce przechowywania, ilość oraz dokładną lokalizację.

Artykuł 57j

Specyfikacja umów i okres przechowywania

1. Po zakończeniu przekazywania informacji, o których mowa w art. 57i, właściwy organ państwa członkowskiego powiadamia oferenta, którego oferta została zaakceptowana, że wszystkie niezbędne informacje zostały dostarczone i że od tej chwili umowę uznaje się za zawartą.

2. Umowa zawiera warunki niniejszego rozdziału, rozporządzenia otwierającego procedurę przetargową, oferty, a także informacji, o których mowa w art. 57i.

3. Datą zawarcia umowy jest data powiadomienia umawiającej się strony przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1.

4. W przypadku cukru, który został już umieszczony w składzie, okres przechowywania objęty umową rozpoczyna się następnego dnia po dacie zawarcia umowy. W przypadku cukru, który nie jest jeszcze przechowywany, okres przechowywania objęty umową rozpoczyna się następnego dnia po dacie umieszczenia w składzie całej ilości objętej umową.

5. Ostatnim dniem okresu przechowywania objętego umową jest dzień 31 października 2008 r., z zastrzeżeniem art. 57m.

Artykuł 57k

Zobowiązania umawiającej się strony

Umowy nakładają na umawiającą się stronę co najmniej następujące zobowiązania:

- a) umieszczenie i przechowywanie w składzie ilości objętej umową w okresie przechowywania przewidzianym umową na własne ryzyko i koszt, w warunkach zapewniających spełnienie wymagań dotyczących cukru, o których mowa w art. 57c, bez zastępowania przechowywanych produktów lub przenoszenia ich do innego miejsca przechowywania; jednakże, w wyjątkowych przypadkach i na należycie umotywowany wniosek, właściwy organ może wydać zgodę na przemieszczenie przechowywanych produktów;
- b) zachowanie dokumentów z ważenia stworzonych w czasie wprowadzania do miejsca przechowywania;
- c) zapewnienie łatwej identyfikacji poszczególnych przechowywanych produktów. Każda jednostka przechowywana oddzielnie oznakowana jest w taki sposób, aby widoczny był numer umowy, opis produktu oraz jego masa;
- d) umożliwienie właściwemu organowi przeprowadzenia w dowolnym czasie kontroli w celu ustalenia, czy dotrzymane są zobowiązania zawarte w umowie.

Artykuł 57l

Zabezpieczenia

1. Zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 57d ust. 4 lit. e) w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 zapewnia w szczególności:

- a) niewycofywanie oferty;
- b) przekazywanie informacji określonych w art. 57i do celów zawarcia umowy;

c) przetrzymywanie w składzie ilości objętej umową przez okres przechowywania na warunkach określonych w art. 57k.

2. Zabezpieczenia są niezwłocznie zwalniane w przypadku, gdy oferty są nieważne, nie zostały zaakceptowane lub zostały wycofane zgodnie z art. 57g ust. 2.

3. Zabezpieczenia są zwalniane w odniesieniu do ilości, co do których wypełniono zobowiązania zgodnie z art. 57o ust. 2.

Artykuł 57m

Skrócenie okresu obowiązywania umów

W zależności od rozwoju sytuacji na rynku cukru Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, udzielić umawiającej się stronie zezwolenia na zbycie cukru objętego umową przed zakończeniem okresu przechowywania przewidzianego umową.

Artykuł 57n

Zaliczka

Po upływie 60 dni przechowywania, na wniosek umawiającej się strony, może zostać wypłacona jednorazowa zaliczka, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia równego wysokości zaliczki po dodaniu 10 %. W tym przypadku zabezpieczenie określone w art. 57l jest zwalniane.

Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty odpowiadającej trzymiesięcznemu okresowi przechowywania. Zabezpieczenie określone w pierwszym akapicie jest zwalniane natychmiast po wypłaceniu salda dopłaty.

Artykuł 57o

Płatność pomocy

1. Dopłata, lub – jeżeli na podstawie art. 57n przyznana została zaliczka – saldo dopłaty, jest wypłacana na podstawie wniosku o płatność i jedynie wówczas, gdy spełnione zostały wszystkie wymogi umowy. Płatność dopłaty lub salda dopłaty następuje po ostatecznej kontroli i w terminie 120 dni od daty wniesienia wniosku o płatność dopłaty.

2. Wymogi odnoszące się do ilości objętej umową uważa się za spełnione jedynie wówczas, gdy ilość została zweryfikowana zgodnie z art. 57p ust. 5. Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować, że wymogi odnoszące się do ilości objętej umową uważa się za spełnione w oparciu o margines tolerancji nieprzekraczający 1 % ilości objętej umową.

W przypadku faktycznego przechowywania w okresie przechowywania przewidzianym umową ilości mniejszej, niż ilość objęta umową, przy uwzględnieniu ewentualnego marginesu tolerancji, ale nie mniejszej niż 80 % ilości objętej umową, dopłata należna za ilość faktycznie przechowywaną ulega zmniejszeniu o połowę.

W przypadku faktycznego przechowywania w przewidzianym umową okresie przechowywania ilości mniejszej od 80 % ilości objętej umową, pomocy nie wypłaca się.

Artykuł 57p

Kontrola

1. W terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy właściwy organ w państwie członkowskim przeprowadza kontrolę wstępną i w szczególności:

- a) identyfikuje silosy lub partie przechowywane;
- b) weryfikuje masę przechowywanych produktów w oparciu o dokumenty z ważenia oraz ewidencję zapasów i rachunki finansowe, w połączeniu, w miarę możliwości, z kontrolą fizyczną przy użyciu ważenia próbek. Stosowna próbka ma charakter reprezentatywny oraz odpowiada co najmniej 5 % łącznej ilości.
- c) pobiera próbkę reprezentatywną dla ilości objętej umową, która jest jak najszybciej poddawana analizie w celu zapewnienia, że cukier odpowiada wymaganiom określonym w art. 57c.

2. Jeżeli analiza potwierdzi, że cukier nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 57c, cała ilość objęta umową zostaje odrzucona, a zabezpieczenie określone w art. 57d ust. 4 lit. e) ulega przypadkowi.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie jest w stanie przedstawić należyście uzasadnione przyczyny, termin ustanowiony w ust. 1 akapit pierwszy może zostać przedłużony o 15 dni.

4. Organ, któremu powierzono przeprowadzenie kontroli:

- a) albo plombuje produkty objęte umową, przechowywaną partię bądź mniejszą ilość w czasie kontroli wstępnej;
- b) albo przeprowadza niezapowiedzianą kontrolę w celu zapewnienia, że ilość objęta umową znajduje się w miejscu przechowywania. Kontrola dokonywana jest w oparciu o ewidencję zapasów i rachunki finansowe, w połączeniu, w miarę możliwości, z kontrolą fizyczną przy użyciu ważenia próbek. Stosowna próbka ma charakter reprezentatywny oraz odpowiada co najmniej 5 % łącznej ilości.

5. W trakcie ostatniego miesiąca okresu przechowywania organ, któremu powierzono kontrolowanie, podejmuje kontrolę końcową w celu zapewnienia, że ilość objęta umową znajduje się w miejscu przechowywania, w drodze niezapowiedzianej kontroli zgodnie z ust. 4 lit. b).

6. W przypadku istotnych nieprawidłowości dotyczących co najmniej 5 % ilości poddanych kontroli produktów objętych jedną umową, weryfikacja jest rozszerzona na większą próbkę, która będzie określona przez organ odpowiedzialny za kontrole.

Artykuł 57q

Sprawozdania z kontroli

Z kontroli przeprowadzanych na mocy art. 57p sporządza się sprawozdanie określające:

- a) datę i czas rozpoczęcia kontroli;
- b) czas jej trwania;
- c) przeprowadzone czynności, wraz z określeniem zwłaszcza szczegółowych danych oraz odniesień do skontrolowanych dokumentów i produktów;
- d) ustalenia i wnioski.

Sprawozdanie zostaje podpisane przez właściwego inspektora oraz poświadczone podpisem przez umawiającą się stronę lub, odpowiednio do przypadku, osobę odpowiedzialną za przechowywanie, i włączone do dokumentacji płatności.

Artykuł 57r

Sankcje

1. W przypadku stwierdzenia, że dokument przedstawiony przez oferenta w celu uzyskania praw wynikających z niniejszego rozdziału zawiera błędne informacje, i o ile owe błędne informacje decydują o przyznaniu tego prawa, właściwy organ państwa członkowskiego wyklucza oferenta z udziału w procedurze przetargowej w odniesieniu do przyznania dopłaty do prywatnego przechowywania cukru na okres jednego roku od daty wydania ostatecznej decyzji administracyjnej stwierdzającej nieprawidłowości.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli oferent udowodni w sposób zadowalający właściwym organom, że sytuacja, o której mowa w ust. 1, nie wynika z rażącego zaniedbania z jego strony, lub że jest spowodowana siłą wyższą albo oczywistym błędem.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przypadkach zastosowania ust. 1. Komisja udostępnia informacje pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 57s

Powiadamianie Komisji

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru, w odniesieniu do których zostały zaakceptowane oferty zgodnie z art. 57h ust. 1, oraz:

- a) w odniesieniu do których nie zawarto następnie żadnej umowy;
- b) w odniesieniu do których zawarto następnie umowy, które zostały unieważnione ze względu na niedopełnienie zobowiązań umownych;
- c) które są zwolnione ze zobowiązań wynikających z umowy w następstwie decyzji Komisji zgodnie z art. 57m.

Powiadomienia określone w pierwszym akapicie wyszczególniają podokres przedmiotowej procedury przetargowej oraz są dokonywane w najwcześniejszym możliwym terminie i nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po danym miesiącu.

Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych przez Komisję państwom członkowskim.

(*) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

(**) Dz.U. L 251 z 27.7.2004, s. 9.”;

- 11) załącznik otrzymuje nazwę załącznik I oraz zastępuje się go tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia;
- 12) tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 2 lit. b)–d) oraz pkt 7 i 12 stosuje się od dnia 1 października 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

Ilości, o których mowa w art. 23 ust. 3 w podziale na państwa członkowskie, w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008

(tony)

Państwo członkowskie	Ilości
Belgia	31 615
Bułgaria	170
Republika Czeska	13 346
Dania	16 213
Niemcy	130 985
Grecja	5 687
Hiszpania	31 790
Francja (metropolitalna)	130 447
Francja (departamenty zamorskie)	17 208
Włochy	27 012
Litwa	4 013
Węgry	10 699
Niderlandy	33 376
Austria	14 541
Polska	63 513
Portugalia (kontynentalna)	537
Portugalia (Azory)	357
Rumunia	3 912
Słowacja	5 278
Finlandia	3 225
Szwecja	12 306
Zjednoczone Królestwo	43 769*

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Warunki zakupu buraków, o których mowa w art. 16a

PUNKT I

Do celów niniejszego załącznika »umawiające się strony« oznaczają:

- a) przedsiębiorstwa cukrownicze (zwane dalej »producentami«);
- b) sprzedawców buraków (zwanych dalej »sprzedawcami«).

PUNKT II

1. Umowy dostawy są sporządzane na piśmie dla określonej ilości buraków kwotowych.
2. Umowy dostawy określają możliwość dostawy dodatkowej ilości buraków i określają warunki takich dostaw.

PUNKT III

1. Umowy dostawy określają ceny zakupu w odniesieniu do ilości buraków, o których mowa w art. 50 ust. 3 lit. a) oraz, w stosownych przypadkach, art. 50 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W przypadku ilości określonych w art. 50 ust. 3 lit. a), ceny takie nie mogą być niższe od określonej w art. 49 ust. 1 minimalnej ceny buraków kwotowych.
2. Umowy dostawy określają stałą zawartość cukru w burakach. Zawierają one skalę przeliczeniową pokazującą różne zawartości cukru oraz współczynniki służące do przeliczenia ilości dostarczonych buraków na ilości odpowiadające zawartości cukru wskazanej w umowie dostawy.

Skala jest oparta na uzyskach odpowiadających różnym zawartościom cukru.

3. W przypadku gdy sprzedawca podpisał z producentem umowę na dostawę buraków, zgodnie z art. 50 ust. 3 lit. a, wszystkie dostawy dokonane przez takiego sprzedawcę, przeliczone według ust. 2 tego punktu, są uważane za dostawy w rozumieniu art. 50 ust. 3 lit. a), aż do osiągnięcia ilości buraków określonej w umowie dostawy.
4. Wytwórcy produkujący ilość cukru poniżej przyznanej kwoty buraków, na które podpisali przedsięwzięte umowy dostawy na mocy art. 50 ust. 3 lit. a), rozdzielają ilość buraków, która odpowiada produkcji dodatkowej aż do osiągnięcia ich kwoty, między sprzedawców, z którymi podpisali przedsięwzięte umowy dostawy, w rozumieniu art. 50 ust. 3 lit. a).

Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT IV

1. Umowy dostawy zawierają postanowienia dotyczące rozłożenia w czasie oraz normalnego czasu trwania dostaw buraków.
2. Postanowienia, o których mowa w ust. 1, są postanowieniami stosowanymi w poprzednim roku gospodarczym, z uwzględnieniem poziomu rzeczywistej produkcji; porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od tych postanowień.

PUNKT V

1. Umowy dostawy określają miejsca gromadzenia buraków cukrowych.
2. W przypadku gdy sprzedawcy i producenci podpisali już umowę na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca gromadzenia dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają aktualne. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

3. Umowy dostawy przewidują, że koszty załadunku i transportu z miejsc przechowywania są ponoszone przez producenta, z zastrzeżeniem specjalnych porozumień opartych na uregulowaniach lokalnych lub praktykach stosowanych przed poprzednim rokiem gospodarczym.
4. W Danii, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Portugalii, Finlandii i Zjednoczonym Królestwie, gdzie buraki są dostarczane franco zakład, umowy przewidują jednakże udział producentów w kosztach załadunku i transportu oraz określają stosunek procentowy lub odpowiednie kwoty.

PUNKT VI

1. Umowy dostawy przewidują miejsca odbioru buraków cukrowych.
2. W przypadku gdy sprzedawcy i producenci podpisali już umowę na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca odbioru dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają aktualne. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT VII

1. Umowy dostawy przewidują, że zawartość cukru zostanie oznaczona przy zastosowaniu metody polarymetrycznej. Próbkę buraków jest pobierana przy odbiorze.
2. Porozumienia branżowe mogą przewidywać pobieranie próbek na innym etapie. W takich przypadkach umowa dostawy przewiduje korektę, aby wyrównać spadek zawartości cukru między momentem odbioru a pobraniem próbki.

PUNKT VIII

Umowy dostawy przewidują, że waga brutto, tara i zawartość cukru są określane przy pomocy jednej z następujących procedur:

- a) wspólnie przez producenta i organizację handlową zrzeszającą plantatorów buraków, jeżeli porozumienie branżowe tak przewiduje;
- b) przez producenta, pod nadzorem organizacji handlowej zrzeszającej plantatorów buraków;
- c) przez producenta, pod nadzorem eksperta uznanego przez dane państwo członkowskie, pod warunkiem że sprzedawca pokrywa związane z tym koszty.

PUNKT IX

1. Umowy dostawy przewidują w odniesieniu do całej ilości dostarczonych buraków, jedno lub kilka z następujących zobowiązań producenta:
 - a) bezpłatny zwrot sprzedawcy świeżych wysłodków z masy dostarczonych buraków, bez kosztów dla sprzedającego, na bazie EXW;
 - b) bezpłatny zwrot sprzedawcy części takich wysłodków sprasowanych, suszonych lub suszonych i melasowanych, bez kosztów dla sprzedającego, na bazie EXW;
 - c) zwrot sprzedawcy wysłodków sprasowanych lub wysuszonych, na bazie EXW; w takim przypadku producent może zażądać od sprzedawcy pokrycia kosztów prasowania lub suszenia;
 - d) zapłata sprzedawcy kwoty wyrównawczej uwzględniającej możliwości sprzedaży danych wysłodków.

W przypadku gdy części całej dostarczonej masy buraków są traktowane w różny sposób, umowa dostawy zawiera więcej niż jedno ze zobowiązań określonych w akapicie pierwszym.

2. Porozumienia branżowe mogą przewidywać dostawy wysłodków na etapie innym niż etap, o którym mowa w ust. 1 lit. a), b) oraz c).

PUNKT X

1. Umowy dostawy określają terminy płatności zaliczek oraz terminy płatności ceny zakupu buraków.
2. Terminami, o których mowa w ust. 1, są terminy obowiązujące w poprzednim roku gospodarczym. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT XI

W przypadku gdy umowy dostawy określają zasady obejmujące kwestie, które są przedmiotem niniejszego załącznika, lub gdy zawierają one postanowienia dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich umów nie mogą być sprzeczne z niniejszym załącznikiem.

PUNKT XII

1. Porozumienia branżowe określone w załączniku III, część II, pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zawierają klauzule arbitrażowe.
2. W przypadku gdy porozumienia branżowe na szczeblu wspólnotowym, regionalnym lub lokalnym określają zasady obejmujące kwestie, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, lub gdy zawierają postanowienia dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich porozumień nie mogą być sprzeczne z niniejszym załącznikiem.
3. Porozumienia, o których mowa w ust. 2, określają w szczególności:
 - a) zasady rozdziału między sprzedawców ilości buraków, które producent postanawia zakupić przed zasiewami do celów produkcji cukru w ramach limitów kwoty;
 - b) zasady rozdziału określone w pkt III ust. 4;
 - c) skalę przeliczeniową określoną w pkt III ust. 2;
 - d) zasady wyboru oraz dostaw nasion produkowanych odmian buraków;
 - e) minimalną zawartość cukru w dostarczanych burakach;
 - f) wymóg konsultacji między producentem a przedstawicielami sprzedawców przed ustaleniem daty rozpoczęcia dostaw buraków;
 - g) wypłaty sprzedawcom premii za wcześniejsze lub późniejsze dostawy;
 - h) szczegóły dotyczące:
 - (i) części wysłodków określonych w pkt IX ust. 1 lit. b);
 - (ii) kosztów określonych w pkt IX ust. 1 lit. c);
 - (iii) kwoty wyrównawczej określonej w pkt IX ust. 1 lit. d);
 - i) usunięcie wysłodków przez sprzedawcę;
 - j) bez uszczerbku dla art. 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zasady podziału między producentów a sprzedawców wszelkiej różnicy między ceną referencyjną a rzeczywistą ceną sprzedaży cukru.

PUNKT XIII

W przypadku braku porozumienia branżowego określającego sposób rozdziału między sprzedawców ilości buraków przeznaczonych do produkcji cukru w ramach limitów kwoty, które producent zamierza kupić przed zasiewami, zainteresowane państwo członkowskie może samo określić zasady takiego rozdziału.

Zgodnie z tymi zasadami tradycyjnym sprzedawcom buraków do spółdzielni mogą być przyznawane także inne prawa w zakresie dostaw niż te, które by mieli, należąc do takich spółdzielni.”
